

OBSAH

<i>Príhovor</i>	3
<i>Úcta medzi manželmi</i>	4
<i>Závisť, ohováranie, faloš</i>	5
<i>Otec Palladij</i>	7
<i>Fenomenálna štúdia</i>	9
<i>Zázračné tielko</i>	11
<i>Detská stránka</i>	12
<i>Like-HOLIZMUS</i>	16
<i>Zo života BPM</i>	17
<i>Pozvánky</i>	22

**„Čokoľvek ste urobili jednému
z týchto mojich najmenších
bratov, mne ste urobili.“
Mt 25, 40**

Spasi Vas Hospodi!

*Obálka: Ikona Sritenija (Stretnutia Hospodina so
Simeonom)*

ISTINA

*Mesačník Bratstva pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS
ročník XXII/2017*

šéfredaktor: Maroš Hopta
technický redaktor: Mgr. Marcela
Hviždáková
korektúra: Milan Rohaľ
pokladník: Daniel Havaj
obálka: Janka Savčáková
distribúcia: Milan Petrisko

Vydáva:

*Bratstvo pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS*

e-mail: istina12@gmail.com

www.bpm.orthodox.sk

IČO 17 075 947

Vychádza 12-krát do roka.
Ročný príspevok 6 € + poštovné 5 €

*Vaše finančné príspevky posielajte
na adresu redakcie:*

*Bratstvo pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS,
redakcia ISTINY*

Bayerova 8

080 01 Prešov,

pripadne na účet Istiny:

IBAN: SK 50 7500 0000 0040 0840 9298

Cirkevne schválené.

*Redakcia si vyhradzuje právo
upravovať príspevky v súlade
s učením Cirkvi.*

*Nevyžiadané rukopisy nevra-
ciame.*

ISSN 1335-6739

Číslo indexu: EV 3633/09

bpm.orthodox.sk

Tlač: GRAFOTLAČ Prešov

v predstihu. Vieme Vám takto zabezpečiť objednaný počet kusov načas.

Drahí čitatelia Istiny!

Som nesmierne rád, že ste si znova našli cestu k nášmu časopisu a neustále mu preukazujete svoju dôveru. Vstupujeme do obdobia nového kalendárneho roka, a preto Vám chcem hneď na začiatku popriať všetko dobré a veľa síl vo Vašom každodennom živote.

Taktiež sa veľmi tešíme tomu, že náš časopis Istina sa dostáva z problémov a stáva sa stabilnou súčasťou miestnej Pravoslávnej Cirkvi. Teší nás aj to, že zaznamenávame nárast počtu objednávok, či už jednotlivcov alebo aj niektorých farností. Samozrejme, že niekde dochádza aj k úbytkom, to však patrí k prirodzenému vývoju.

Počas minulého roka sme sa snažili nastaviť vydávanie časopisu tak, aby ste Istinu dostávali načas a aby sme minimalizovali problémy z našej strany. Obrovská vďaka patrí všetkým Vám, ktorí ste s nami trpezlivo komunikovali všetky vzniknuté situácie.

Pristúpili sme ku krokom, ktoré viedli k tomu, že Istina bude vychádzať 10-krát do roka, najmä z logistických dôvodov. Cena sa však nemení. V nasledujúcom čísle Vás so zmenami bližšie oboznámime.

Sme veľmi radi, že nám oznamujete počty odoberaných kusov

Spôsob platby nechávame stále na Vás. PROSÍM len, ak ste sa rozhodli platiť prostredníctvom prevodu na účet, platbu ZRETELNE OZNAČTE svojím MENOM (popr. PCO), aby sme vedeli Vaše platby identifikovať. Platby uhrádzajte VÝHRADNE na účet Istiny, ktorý je uvedený na obálke každého čísla (nájdete ho aj v ročenke). Prosím, platby neuhrádzajte na účet bratstva, pretože nám to nesmierne komplikuje prácu. Individuálnym odoberateľom priložíme šek s vypísaným číslom účtu.

Na záver tohto príhovoru chcem apelovať na všetkých Vás, najmä kňazov, aby sme si spoločne spomenuli, že sviatok Stretnutia Pána so Simeonom, ktorý slávime práve v tomto mesiaci, je mesiacom Bratstva pravoslávnej mládeže. Prosím, kňazi, spomeňte to pri svojich príhovoroch k veriacim práve pri tomto sviatku. Nezabúdajme na to, že aj my mladí ľudia sme súčasťou Cirkvi a práve Bratstvo je organizácia, ktoré množstvo aktivít zastrešuje.

Prajem ešte raz všetko dobré a teším sa na nové výzvy, ktoré nás v tomto roku čakajú. ☺

Maroš Hopta
šéfredaktor časopisu Istina

Úcta medzi manželmi

Boh všetko múdro zariadil. Mužovi nadelil iné dary ako žene. Žena má zase iné dary ako muž. Mužovi dal odvahu na to, aby nachádzal východ zo zložitých situácií a aj preto, aby sa mu žena podriaďovala. Veď keby Boh dal takú odvahu žene, potom by rodina nemohla fungovať.

V Epire (oblasť v západnom Grécku) rozprávali príbehy o jednej žene, ktorá bola hrôzou pre okolie! Obliekala si dlhú bielu košeľu a za opaskom nosila veľký zahnutý turecký nôž – kindžal. Zbojníci ju stále brali so sebou na svoje

lúpeže. Predstavte si, žena v zbojníckej bande! Raz prišla do maličkej dedinky, ktorá ležala niekoľko hodín cesty pešo od jej dediny, aby vzala jedného valašského chlapca ako ženícha pre svoju dcéru. Nakolko sa ten chlapec vzpíeral, ona ho skrútila, hodila cez plece a odišla s ním. Avšak takéto prípady sú výnimkou...

Muž, hovorí Sväté Písmo, „je hlavou ženy (Ef. 5,23)“. To znamená, že Boh určil, aby muž panoval

nad ženou. Panovanie ženy nad mužom je zarmútením

Boha. Najprv Boh stvoril Adama, ktorý povedal o žene: „toto je kosť z mojich kostí a telo z môjho tela (Gn 2,23)“. Žena, hovorí Sväté Písmo, sa má báť svojho muža, to znamená, má si ho ctiť a vážiť. A muž musí svoju ženu ľubiť (Ef 5,33). V láske je prítomná úcta. V úcte je prítomná láska. To, čo ľúbim, si zároveň aj vážim. To, čo si vážim, zároveň mám rád. Láska a úcta – to nie sú dve rôzne veci, je to jedno a to isté.

Avšak ľudia sa odkláňajú od tejto Božej harmónie a nechápu zmysel evanjeliových slov. Tak muž, prekrúcajúc slova Evanjelia, hovorí žene: „Ty sa ma máš báť!“ Čudák si ty, pretože ak by sa ťa žene bála, ani by sa za teba nevydala. A niektoré ženy zase hovoria svoje: „Prečo by sa mala žena báť muža? Nie, také ja neprijímam! Čo to je za náboženstvo? Diskriminácia!“ No, pozri sa, čo hovorí Sväté Písmo: „Bázeň pred Hospodinom je začiatkom poznania, múdrosti (Prís 1,7)“. Bázeň pred Hospodinom je úcta k Bohu, zbožnosť, duchovná skromnosť. Táto bázeň ťa privádza k zbožnosti, čo je čosi sväté.

Tá rovnoprávnosť s mužmi, ku ktorej smerujú niektoré ženy, môže byť ospravedlnená len do určitého stupňa. Dnes ženy pracujú a sú prítomné pri hlasovaniach rovnako ako muži. Preto sa nakazili akýmsi

nezdravým duchom a myslia si, že sú rovné mužom vo všetkom. Samozrejme, duše mužov a žien sú rovnaké. No ak muž neľúbi svoju ženu a žena si nectí svojho muža, tak v rodine vzniká nesúlad. V dávnejších dobách sa považovalo za nevhodné, aby sa žena priečila, odvrávala svojmu mužovi. A teraz sa objavil drzý roztopašný duch. Ako krásne bolo v tých časoch! Poznal som jeden manželský pár. Muž bol malý, nevýrazný človek. Žena bola zase vysoká, bohatierskeho vzhľadu. Ona sama hravým

spôsobom zložila z vozu metrický cent zrna! Raz ju nejaký robotník, tiež mohutný chlap, začal obťažovať. Ona ho len schytila, odmrštila na niekoľko metrov nabok, ako zápalku! No ak by ste videli, akú poslušnosť táto žena preukazovala svojmu mužovi, a ako si ho ctíla! Takýmto spôsobom rodina býva silná, neporušiteľná. Inak nemôže ustať.

Z knihy Старец Пайсий, Семейная жизнь

pripravil Ľuboš Savčák

Žalost, ohovarovanie, faloš

Položme si hneď na začiatku otázku, čo tieto slová môžu znamenať. Tieto tri slová, pri ktorých vyslovení sa nám zvyčajne vynoria len tie najnegatívnejšie pocity a myšlienky a snáď sa zamyslíme nad tým, že s reálnym prejavom významu týchto slov nechce nikto mať nič spoločné. Avšak častokrát sme svedkami toho, že tieto tri slová, respektíve ich prejavy totálne prevancovali 3 slová, ktoré by mal každý kresťan poznať a praktikovať neustále.

Prečo dnes nemôžeme povedať s čistým svedomím, že jednoduché prejavy kresťanskej viery, ako napríklad LÁSKA, VIERA alebo NÁDEJ sú základom nášho života, že s naplňovaním týchto slov sa každý deň budíme, vstávame z poste-

le a snažíme sa celý deň prežiť v duchu Christových slov tak, aby sme dosiahli spásu.

Ľahko sa o tejto problematike hovorí, no stokrát ťažšie sa život podľa Christovho zákona žije. To nikto nepopiera. Prečo ale neustále odmietame obeť, ktorú Kristus vykonal, aby svojou vlastnou krvou zmyl hriechy nás nedôstojných ľudí? Skutočne si myslíme, že to, ako fungujeme v dnešnej dobe je podľa Božej vôle?

Dnešná doba núti človeka myslieť inak. To je všeobecne prijatý fakt. Sťažovať sa však neustále na podmienky doby, v akej žijeme, je nielen zbytočné, ale doslova nepripustné. Doba, v ktorej sa ľudstvo spolu s Cirkvou pohybovalo, nikdy nebola prívetivá. Chtiac či nechti-

ac v každom období historického vývoja nájdeme časové úseky, v ktorých sa ľudom žilo ťažko, boli prenasledovaní, dokonca zabíjaní atď.

Preto si každý z nás musí uvedomiť, že práve prístup jednotlivca k podmienkam, v ktorých sa pohybuje, formuje celkovo celú spoločnosť. Ak budeme neustále viesť svoj život v duchu slov v nadpise tohto článku, nemôžeme sa čudovať, že naše okolie vyzerá ako vyzerá. V medziľudských vzťahoch sa prejavuje neuveriteľný fenomén egoizmu. Na jednej strane západná spoločnosť hlása, že starať sa sám o seba je východisko z tejto strašnej doby. Na takéto vyjadrenia sa často a radi odvolávame s tým, že nás do iných nič nie je, žijú si svoje životy atď. Avšak za zatvorenými dverami dokážeme rozobrať celý život svojho kamaráta, okomentovať oblečenie všetkých kolegov v práci a samozrejme závidieť čerstvo natrenú bránu svojho suseda.

Čím skôr si uvedomíme, že takéto konanie je úplne protichodné s tým, čo od nás vyžaduje Cirkev, tým lepšie pre nás. Predsa nie je ťažké niekomu nezištne pomôcť, skúsiť niekomu len tak popriať pekný deň, či dokonca si odpustiť nemiestne komentáre, možno aj na sociálnych sieťach.

Fenomén sociálnych sietí priniesol spoločnosti neskutočné mož-

nosti. Píšuci môže vyjadriť svoj názor, skrývajúc sa za nespočetné množstvo vymyslených pseudonymov. Pritom si ani neuvedomuje, koľkokrát dokáže práve takýmto nemiestnym komentárom doslova zničiť úsilie niekoho iného. V poslednom období sme práve svedkami takýchto nezmyselných hádok a rozmáhania sa šírenia zbytočnej nenávisti, a to nie len na internete.

Uvedomme si, čo sa od nás kresťanov očakáva. Skúsme preto myslieť na to, čo potrebuje náš blízky. Nie len na to, čo potrebujem ja. Zmysel tohto konania nájdeme v evanjeliových slovách, ktoré nás práve k tomu nabádajú. Rozvíjajme preto svoj duchovný život a skúsme chvíľu zabudnúť na boje o kariéru, o svetský rast a iné náležitosti dnešnej doby. Nemusíme za to dostať materiálnu odmenu. Nech nám bude odmenou dobrý pocit, že náš blízky sa zaraďoval, že sme schopní pomôcť, že máme ešte stále príležitosť poďakovať Bohu za každý jeden deň a za všetky dobré, ktoré nám každému jednému Boh neustále preukazuje.

Maroš Hopta

Otec Palladij a solúnsky zatvorník Dávid

V Alexandrii sme navštívili otca Palladija, muža, priateľa a Božieho služobníka, ktorý mal svoj monastier v Lifazomene. Ja a Sofronij, ktorý predtým, než sa stal mníchom, bol veľmi vzdelaný, sme ho prosili, aby nám povedal niekoľko užitočných slov pre našu dušu. A starec začal rozprávať:

„Deti moje, čas nášho života je veľmi krátky. Teraz sa tu budeme krátky čas namáhať a zápa-siť, aby sme si vychutnali veľké blahá vo večnosti.

Pozrite sa pozorne na mučeníkov, pozrite na svätých, pozorujte askétov, ako odvážne všetko znášali! V minulosti ich veľmi dobre poznali a my vždy obdivujeme ich vytrvalosť. A každý, kto ich počul, s veľkým obdivom potvrdzuje trpezlivosť blažených mučeníkov, ktorá prevyšuje každú ľudskú prirodzenosť. Jedným vyklali oči, druhým lámali holenné kosti, ďalší zostali bez rúk či nôh. Jedných pohltili plamene, druhých mučili

na slabom ohni. Topili ich v riekach alebo v mori.

Niektorých za živa trhala krvilačná zver ako zločincov a niektorých po všemožnom mučení požírali po ich smrti dravé vtáky. Jedným slovom, nedá sa ani si predstaviť, ani vyrozprávať všetky spôsoby múk, akými nepriateľ diabol sužoval mučeníkov a askétov, ktorí s trpezlivosťou zápasili, pričom odvahou ducha víťazili nad chorobou tela. A teraz získali to, na čo sa nádejali a čo bolo oveľa hodnotnejšie než námaha, ktorú preukázali. Svojím zápasom doká-

zali svoju neochvejnú vieru po prvé v to, že keď tu krátky čas trpia, môžu si vychutnať večné blahá a po druhé, že

nadľudské muky, ktorým ich náš nepriateľ diabol vystavil, odvážne znesú. Keď aj my znesieme všetky ťažkosti a s Božou pomocou budeme neoblomní v skúškach, staneme sa skutočnými Božími priateľmi, sám Boh sa stane našim spolubojovníkom a tým najlepším spôsobom nás podporí v našich bolestiach.

Vediac teda, deti moje, aký zápas potrebuje náš súčasný život,

pomôžme sami sebe prostredníctvom ticha. Počas nášho života je pre nás nevyhnutné úprimné pokánie, aby sme sa stali Božím chrámom, pretože vo večnosti nás čaká veľká odmena, ktorá nie je náhodná.

„S p o -
meň si na
T o h o “ ,
p o k r a č o -
val starec,
„Kto nemal
kde hlavu
skloniť...“
(Mt 8, 21).
„Trápenie“,

podľa slov apoštola Pavla, „rodí trpezlivosť“ (Rim 5, 3). Urobme našu myseľ účastnou Nebeského kráľovstva... Deti, „nemilujme svet, ani to, čo je vo svete“ (1Jn 2, 15). Dávajme pozor na naše myšlienky, je to liek pre našu spásu.

„Otče, buďte taký láskavý, povedzte nám, na aký podnet ste prijali mníšstvo?“, opýtali sa ho.

„V mojej vlasti (starec pochádzal z Tesaloník), tri kilometre za múrami mesta, žil veľmi zbožný a milosrdný askéta, ktorý pochádzal z Mezopotámie a volal sa Dávid. 70 rokov žil ako pustovník. Raz v noci z obavy pred barbarmi vojenská stráž strážila múry mesta. Vojaci stáli na múre, ktorý bol obrátený na tú stranu, kde žil starec Dávid. Zrazu v jednu noc videli, že z otvorov jeho kémie vychádzali plamene. Mysleli si, že barbari podpálili kéliu

starca a len čo sa rozvidnelo, vtrhli do kémie a keď videli, že starcovi sa nič nestalo a kélia je celá, ostali prekvapení. Nasledujúcu noc vojaci znovu uvideli oheň v kélii starca. A potom sa to neraz opakova-

lo. Neobyčajné zjavenie sa stalo z n á m e v celom meste i v celom kraji a m n o h í zostávali

v noci na múre, aby videli tento oheň. Toto zjavenie sa opakovalo až do zosnutia starca. Ja sám som videl tento zázrak nie raz ani dvakrát, ale mnohokrát. A sám sebe som povedal: „keď Boh ešte v tomto svete oslavuje svojich služobníkov takou veľkou slávou, o čo väčšou slávou ich oslávi v budúcom veku, keď ich tváre budú žiariť ako slnko?“ (Mt 13, 43). Tak, deti moje, toto bol dôvod na to, aby som prijal mníšstvo.

preložil Štefan Šak

Zdroj: Limonárion - Sinajský paterik Ioanna Moschu

nedôsledne pristupuje ku kladeniu znamenia sv. kríža na svoje telo, s jeho organizmom sa nič nedialo.

Vzhľadom na to, že ľudský organizmus sa skladá približne z dvoch tretín z vody, môžeme na základe výsledkov výskumu tvrdiť, že Boh pri stvorení človeka vložil do jeho tela taký mechanizmus, ktorý reaguje práve na reálny kontakt s ním. Vďaka vode totiž prebiehajú takmer všetky biochemické procesy v tele.

Prežehnanie sa je teda zdrojom

akéhosi liečebného procesu pre naše telo. Pri žiadnom inom poskladaní prstov ruky alebo aj pri nepresnom prežehnávaní sa, sa v experimente nedosiahlo takých výsledkov ako pri skutočnom položení znamenia sv. kríža na telo. Preto si pri každom prežehnaní uvedomme dôležitosť a dôstojnosť tohto „aktu“.

pripravil: Maroš Hopta

zdroj: <http://econet.ru/articles/65812-uchenye-dokazali-silu-krestnogo-znameniya>

Otec Ch., duchovník z Agria, spolu s pánom Dimitrijom M. navštívil starca Paisija. Otec Ch. zo zbožnosti požiadal starca, aby mu

dal niečo ako požehnanie. Starec mu dal svoju rjasu. Tu požiadal i pán Dimitrij, aby mu starec dal niečo, a on mu dal tielko, ktoré obliekal.

Manželka pána Dimitrija mala istý zdravotný problém. Na celom tele sa jej objavil ekzém, vyrážky veľké ako hrach a veľmi trpela. Nie je možné opísať zármutok, ktorý pociťovala.

Pán Dimitrij s ňou navštívil mnohých lekárov, ale žiaden nevedel stanoviť príčinu, ktorá vyvolala chorobu a nemohli jej predpísať patričnú liečbu. Jej stav sa zhoršoval a pán Dimitrij veľmi smútil kvôli svojej milovanej manželke, ktorá trpela a on jej nemohol pomôcť.

Raz, keď sa situácia vyhrotila a chorá sa zúfalo škrabala, pán Dimitrij si spomenul na tielko, ktoré mu dal starec Paisij. Prinesol ho a dal svojej manželke, aby si ho obliekla.

Jeho zbožná manželka si ho obliekla a začala byť podivne ospalá. Lahla si na posteľ a upadla do veľmi hlbokého spánku. Zobudila sa po mnohých hodinách a zistila, rovnako aj jej manžel, že už nemala žiadne stopy po vyrážkach a nič ju nesvrbí. Všetky vyrážky zmizli a už ju viac táto choroba netrápila.

Zdroj: Jeromonach Christodoulos Svätohorský, Starec Paisij, Prešov 1999.

Pripravila Zuzana Sadilková

Roždestvenský anjel

„Almužničku, podarujte mi, prosím, almužničku“. „Almužničku, pre pána Boha, Vás prosím!“

....

Nikto však nepočul tieto žalostné slová, nikto si nevšímal slz, ktoré vychádzali zo slov skromne odetej ženy stojacej na rohu veľkej rušnej ulice v meste.

„Podarujte mi almužničku, prosím....“

Okolo nej rýchlo kráčali okoloídúci, po snežnej ceste s hlučkom prechádzal kočiar. Všade vôkol bolo počuť smiech, živý rozhovor.... Na zemi nastala veľká svätá noc Roždestva Isusa Christa. Táto noc žiarila hviezdami a mesto zahalila tajuplnou hmlou.

„Almužničku prosím, nechcem ju pre seba, ale pre moje detičky...“

Hlas tejto ženy sa náhle zlomil, pretože sa v tichosti rozplakala. Trasúc sa pod svojím skromným oblečením, utierala si padajúce slzy skrehnutými prstami, avšak slzy sa opätovne liali po týchto vychudnutých lícach. Nikto si ju ani nevšimol....

Veď, predsa nemyslela sama na seba, nemyslela na to, že úplne premrzla, a že od rána nezjedla ani omrvinku... Všetky svoje myšlienky venovala deťom, bolelo ju srdce kvôli nim.... *„Sedia kdesi tam, biedne moje...tam v chladnej tmavej pivnici, hladné, skrehnuté...čakajú ju... Čo im len prinesie, čo im len povie? Zajtra je veľký sviatok, všetkým deťom je veselo, len jej biedne dietky sú hladné a nešťastné“*, - pomyslela si.

„Čo má robiť? Čo má len robiť?“, - v poslednom čase pracovala ako mohla, z posledných síl. Potom ochorela a stratila poslednú prácu... Nastal sviatok a ona nemá kde zobrať ani kúsoček chleba...

„Oj, dietky moje biedne!“ Kvôli nim sa prvýkrát v živote

rozhodla žobrať o almužnu.... Ruka sa už však nedokázala zodvihnúť, jazyk sa zamotal.... Trápilo ju pomyslenie na to, že jej deti musia predsa jesť, ale aj to ako jej deti oslávia prichádzajúci sviatok, keď sú hladné a nešťastné. Toto ju veľmi trápilo, trýznilo... Bola pripravená na všetko. Počas niekoľkých hodín sa jej podarilo vyzbierať pár korún... *„Nešťastné to deti! Iné deti majú jedličku, sú veselé, spokojné počas tohto veľkého sviatku, avšak iba jej deti...”* ,- neustále na to myslela.

„Dobrí ľudia, o almužničku Vás prosím!” *„Pre pána Boha Vás prosím, podarujte mi almužničku!”*

Ako by odpoveďou na jej zúfalstvo malo byť neďaleké večerné zvonenie... na Vsenočné.... *„Áno, mala by som ísť pomodliť sa...”* Modlitba jej určite pomôže v tom, aby jej bolo ľahšie na duši... Úprimne sa pomodlí o svojich deťoch, o nich.... Neistými krokmi pomaly podišla k chrámu...

Chráam bol osvietený, doslova zaliaty ohňom sviec... Všade vôkol masa ľudí, veselé spokojné tváre. Schúlená v rožku, padla na kolená a zmeravela... Všetku svoju bezhraničnú materinskú lásku, všetko jej

trápenie o deťoch, vypovedala vo vrúcnej modlitbe, v tichých utrápených vzlykoch. *„Hospodi, pomôž! Pomôž!”*, - plakala.

A komu, ak nie nášmu Hospodinovi, Ochrancovi slabých a nešťastných, môže vypovedať všetko svoje trápenie, všetku svoju duševnú bolesť? Ticho sa modlila a slzy sa jej liali po biednej tvári. Ani si nevšimla, že sa už Vsenočné skončilo, nevidela ako k nej niekto podišiel...

Prečo plačete?, - ozval sa za ňou jemný hlas, ktorý jej pripomínal priam nebeskú hudbu. Pomaly sa spamätala, zdvihla svoj zrak a pred sebou uvidela maličké, no pekne oblečené dievčatko. So súcitom na ňu hľadeli tieto milé detské očka. Všimla si, že za dievčatom stála starenka, jej pestúnka.

„Trápite sa? Áno? Ach, chúd’a, biedna žena!” Tieto slová, vyslovené nežným detským hláskom sa jej hlboko dotkli.

„Veru, žiaľ, trápim sa!” *„Moje dietky sú hladné, od rána už nejedli a zajtra je taký veľký sviatok....”*

„Nejedli?” *„Sú hladné?”*, - na tvári dievčatka sa zjavilo zhrozenie.

„Tetuška moja, čo to je? Jej deti nič nejedli! Zajtra budú hladné! Pestúnka moja! Ako je to možné?”

Jej maličká rúčka skĺzla do vrec-
ka.

*„Tu sú peniaze, zoberte si, koľko
ich je, neviem, nakrmte deti, pre
pána Boha! Ach, pestúnka moja,
to je strašné! Ved', oni nič nejed-
li! A či je toto možné, pestúnka?“*
Oči dievčatka sa zaliali veľkými
slzami.

*„Manička moja, čo sa dá robiť!
Sú chudobní! Sedia oni, biedne, o
hlade a v chlade. Čakajú, a či im
Pán Boh nepomôže!?“*

*„Ach, pestúnka, je mi ich
ľúto!“*, - povedala Manička. *„Kde
žijete a koľko máte detí?“*

*„Pred pol rokom mi zomrel
manžel... teraz sa starám o tri deti.
Celý čas som bola chorá, nemohla
som pracovať... I tak som jedno-
ducho musela prosiť o almužnu...
Žijeme neďaleko, hľa tu, v pivnici,
na rohu, v tom veľkom kamennom
dome kupca Osipova...“*

*„Pestúnka, ved' žijú skoro vedľa
nás a ja som to nevedela...! Podťe
rýchlo, teraz už viem, čo je potreb-
né!“* Dievčatko rýchlo vyšlo aj
so svojou pestúnkou z chrámu.

I biedna žena šla tiež za
nimi. V peňaženke, ktorú mala
v rukách, ležala päť rubľo-
vá bankovka. Teraz už môže
zohriať a nakrmiť svoje drahé
deti. Prišla teda do obchodíku
neďaleko chrámu, kúpila potra-

viny, chlieb, čaj, cukor a utekala
domov. Triesok mala ešte dosta-
tok, bude nimi môcť v pecku
zakúriť, rozmýšľala cestou.
Bežala domov zo všetkých síl.
Keď prišla do tmavej pivničky,
tri detské postavičky sa jej na
privítanie hodili okolo krku.

*„Mamička! Chceli by sme jesť!
Priniesla si niečo, mamička?!“*
Všetky tri deti riadne vystískala
a rozplakala sa.

*„Hospodin nám všetko poslal!
Nad'a, zakúr v pecku. Petrik, pri-
prav samovar. Zohrejeme a najeme
sa, ved', je predsa veľký sviatok!“*

V pivničke, i keď vlhkej a
tmavej, nastal samotný sviatok.
Deti boli veselé, zohriali sa a
rozprávali. Ich mama sa veľmi
tešila z ich radosti a detského
džavotu. Len zriedka jej zišla na
um smutná myšlienka na to, že
čo ďalej? Čo len bude ďalej?

*„Ved', Hospodin nás tak nene-
chá“,* - hovorila si sama pre
seba, pričom všetku svoju nádej
zverila Bohu.

Maličká Nad'a ticho podišla
k mame, objala ju a poveda-
la: *„Mama, povedz, je pravda, že
počas Roždestvenskej noci z neba
zletí Roždestvenský anjel a prine-
sie darčeky chudobným deťom?
Povedz, mami!“* Aj chlapci prišli
k mame. I želajúc si utešiť svoje

deti, porozprávala im, že Hospodin sa stará o biedne dietky a posielala im Svojho anjelika práve počas veľkej Roždestvenskej noci a tento anjeličkin prináša deťom darčeky a výslužku.

„Mami, aj jedličku?“

„Aj jedličku, deti moje, krásnu žiariacu jedličku!“ Zrazu na dvere pivničky ktosi zaklopal. Deti utekali otvoriť. Bol to nejaký pán, s maličkou zelenou jedličkou v rukách. Spolu so svojou pestúnkou za ním stálo to milé, blondavé dievčatko s košíkom, v ktorom im niesli rôzne balíčky. Deti ostýchavo objali svoju mamičku.

„To je anjel, mami, ten anjel?“, - ticho zašepkali blahosklonne pozerajúc na krásne vyobliekané dievčatko.

Jedlička už dávno stála na podlahe, keď starenka, pestúňka Manička, rozviazala balíčky. Vybrala z nich chutné šatôčky, praclíky, syr, maslo, vajíčka, ozdobila jedličku sviečkami i výslužkami. Deti tomu stále nemohli uveriť. Neveriacky obdivovali tohto „anjelika“. Mlčali a ani sa nepohli z miesta.

„Radostne vítajte a oslavujte Roždestvo Christovo!“, - zaznel jemný detský hlasok. *„S prazd-*

nikom!“

Dievčatko položilo na stôl košík a zmizlo ešte pred tým, ako sa deti a ich mama zo všetkého spamätali. Priletel k nim „Roždestvenský anjel“, priniesol deťom jedličku, výslužku, radosť a zmizol sťa svietiaci prelud....

Doma Maňu čakala jej mama, vrúcne ju objala a privinula k sebe. *„Milé moje dievčatko!“*, - hovorila jej, bozkávajúc šťastnú tváričku dievčatka. *„Ty si radšej sama odmietla jedličku, výslužku a všetko si darovala chudobným deťom! Máš zlaté srdiečko, Pán Boh ti to raz vynahradí...“*

Manička síce ostala bez jedličky a darčiekov, no celá žiarila šťastím. Svojou milou tváričkou a zlatistými vlasmi sa vlastne aj podobala na takého „Roždestvenského anjelika“...

Zdroj: <http://proza-pravoslavia.narod.ru/detskie/roždestvenskie.htm>

Mgr. Miroslava Hojdová

Prinášame vám na pokračovanie preklad knihy Like-HOLIZMUS, Závislosť od sociálnych sietí? Áno, aj to existuje..., ktorej autormi sú manželia, pravoslávny teológ Slobodan Prodić a jeho

manželka Vanja Prodić, lekár psychiater v Domu zdravlja v Novom Sade

Namiesto úvodu

Súčasný spôsob život so sebou prináša aj mnohé výzvy, z ktorých značná časť, ak sa ních neobrátí včas pozornosť, sa môže stať problémom s nedoziernymi následkami.

V celom množstve výziev, ktoré sa na prvý pohľad zdajú nevinnými, niekedy aj naivne zábavnými, existuje problém sociálnych sietí, ktoré existujú v Internete. Sme si plne vedomí, že určitý okruh ľudí,

ktorí si prečítajú týchto zopár slov, to pochopí ako druh nepotrebného prehánania alebo, lepšie povedané, vytvárania problému tam, kde vôbec nie je. No je to skutočne tak?

Ako odpoveď na túto nejasnosť vzniklo toto rozsahom malé dielo, v ktorom, cez podávanie informácií, existuje úprimná túžba, aby si záver urobil samotní čitatelia, vedení predovšetkým pravdou: Všetko smiem, no nie všetko mi osoží. *Všetko smiem, ale ja sa ničím nedám zotročiť.*¹

V našom národe existuje príslovie, ktoré hovorí: Je lepšie spriečiť, ako liečiť (srbské príslovie, poz. prekl.) Toto príslovie často používajú lekári, keď chcú zdôrazniť, aby sme sa cez správny vzťah k samému sebe ochránili pred chorobou. To, čo je takpovediac problém, teda niečo, na čo sa, žiaľ, neobracia dostatočná pozornosť, je, že choroba (morbus) nie je iba porucha fyziologických dejov v organizme alebo, ako to často počuť v národe, keď niečo bolí. Človek, žiaľ, ochorie aj od chorôb, ktoré sa neprejavujú telesnou bolesťou, ale svoju pravú podstatu prejavujú v dlhotrvajúcom procese, ktorý pomaly, ale isto zanecháva v živote stopy a tak nevyhnutne vedie k pádu.

Choroby, o ktorých hovoríme sú choroby patriace do sféry psychiatrie. Presnejšie, sú to choroby, ktoré sa dnes nazývajú chorobami

¹ 1Kor 6, 12

závislostí² a medzi nimi je aj závislosť od sociálnych sietí.

Samotný termín sociálna sieť je veľmi zaujímavý. Zvlášť zaujímavým je termín sieť, pretože okrem presieťovania alebo lepšie povedané spojenia, v našom srbskom jazyku (takisto aj v slovenčine, poz. prekl.) sa pod slovom „sieť“ chápe aj prostriedok, ktorý najčastejšie používajú rybári alebo lovci, aby ulovili svoj úlovok. Bohatstvo jazyka často nie je iba v množstve slov, ale aj v ich viacvýznamnosti.

A o tom sa už oplatí rozmyšľať.

V každom prípade je našim želaním cez kapitoly tejto knihy ukázať čitateľom, a predovšetkým tým vekom mladším, ktorí sú určitým spôsobom najviac vystavení pokúšeniam, ktoré so sebou prinášajú sociálne siete, detaily, na ktoré sa neobracia potrebná pozornosť, a ktoré môžu byť užitočné, aby sme sa vyhli nebezpečenstvám tejto iba na prvý pohľad nevinnej zábavy.

Niekoľko poznámok o fenomé-

2 Zaujímavým detailom, ktorý jasne hovorí o tom, že choroby závislostí sú skutočne neduhom súčasnej spoločnosti, je aj to, že v literatúre, ktorá vznikla pred niekoľkými desiatkami rokov, neexistujú poznámky o závislostiach nielen od sociálnych sietí, ale ani od počítačových hier. To je jeden z dôkazov, že choroby závislostí sa, žiaľ, stávajú čoraz väčším problémom práve s nezadržateľným procesom rozvoja súčasných technológií. Práve z tohto dôvodu, sa v tejto práci pokúsime v čo najväčšej miere používať elektronické zdroje, pretože práve oni reálne sledujú všetko, čo sa v aktuálnom čase deje okolo nás.

ne nazývanom sociálne siete

Keďže dnes je úplne bežné, že sa bez prílišného uvažovania prijíma všetko, čo sa nám ponúka cez rôzne reklamné kampane a informácie, ktorými nás zo všetkých strán zasypávajú pomocou rôznych médií, pokojne môžeme povedať, že štatisticky vyjadrené, je úplne zanedbateľný počet tých, ktorí majú akúkoľvek predstavu o histórii vzniku sociálnych sietí. Ale keďže často sa práve v detailoch vzniku jednotlivých fenoménov skrýva viac ako iba historiografia, aj my urobíme akýsi hrubý náčrt chronológie udalostí, ktoré sa akosi stali vedľa nás a na ktoré sa neobrátila skutočná pozornosť.

V roku 1994, v dobe, keď náš národ prežíval skutočne ťažké chvíle (vojnový konflikt po rozpade bývalej Juhoslávie, poz. prekl.), vznikla stránka GeoCities, ktorá umožňovala užívateľom vytvárať svoje vlastné web stránky a vytvárať z nich skupiny v závislosti od obsahu. Takto vznikol základ toho, čo je dnes známe pod názvom webhosting.³ To, čo je zaujímavé pre nás, je túžba, aby sa akémukoľvek jedincovi, ako užívateľovi stránky, dala možnosť existencie vo „virtuálnom meste“ alebo lep-

3 Podrobnejšie: M. McCaughey, M. Ayers, Cyberactivism - Online Activism in Theory and Practice, <https://www.books.google.rs> (08. 11. 2016); The History and Evolution of Social Media - <http://www.webdesignerdepot.com> (09. 11. 2016)

šie povedané „virtuálnom svete“⁴ Už nasledujúci rok, presnejšie 17. novembra 1995, vznikol Classmates.com, stránka charakterizovaná ako „social networking service“, teda ako služba sociálnej siete. Definícia tejto „online služby“ je sama o sebe zaujímavá a znie: „Ako to hovorí aj samotný názov, je to miesto, kde sa ľudia z rozličných častí sveta vzájomne spájajú, uzatvárajúc nové priateľstvá alebo aby ostali v kontakte so známymi“⁵.

No, takpovediac zlomovým momentom v popularite, ktorú v krátkom čase sociálne siete získali, je v bezprostrednom spojení so začiatkom fungovania stránky Myspace.

Táto webstránka, existujúca od roku 2003, sa stala zaujímavou pre najširší okruh používateľov od roku 2006 predovšetkým preto, že bola zamýšľaná ako niečo, čo poslúžili elektornickému spojeniu

4 Termín „virtuálny“ je veľmi dôležitý pre správne pochopenie nielen problému chorôb závislostí, ale dnes je spojený s elektronickými zdrojmi. Práve vo vnútri sveta informatiky sa „virtuálna realita“ (Virtual Reality) chápe ako druh počítačovej simulácie. V nej sa osoba nachádza v umelom prostredí, ale má ilúziu reality, teda prakticky neexistujúce veci sú definované a umiestnené iba v pamäti počítača. Viac: A. Craig, R. Sherman, D. Will, Developing Virtual Reality Applications: Foundations of Effective Design; A. Россохин, Б. Измагурова, Виртуальное счастье или виртуальная зависимость- <http://ec.dejavu.ru> (09. 11. 2016)

5 History of Social Networking - <http://www.m.webmasterview.com> (08. 11. 2016)

ľudí s podobnými záujmami. Bola to „cool“ sieť, kde sa zhromažďovali „cool“ ľudia, teda bolo „cool“ mať „Myspace“ profil.⁶

Ďalším „vetrom do plachiet“ v popularite tejto siete bola možnosť „zavesiť“ tam piesne a albumy. Príkladom je niekoľko úplne anonymných umelcov, ako Lilly Allen alebo Arctic Monkeys, ktorým prezentácia piesní na „Myspace“ poskytla možnosť zoznámiť so svojimi dielami široké publikum. Takto sa stali známymi a v USA spravili svojský boom.

Jednoduchšie povedané, existovala možnosť, stať sa za noc „hviezdou“ a keďže práve toto je jedným zo základov „amerického sna“, nebolo potrebné dlho čakať na to, že „Myspace“ zažil expanziu predovšetkým v USA a potom aj v ostatných častiach sveta. Aj toto však bol iba jeden z krokov, ktoré viedli k všeobecnej popularite sociálnych sietí...⁷

Pokračovanie nábude...

Zo srbského originálu
preložil o. V. Kocvár

6 Pozri: Zašto je Facebook uspeo a MySpace propao i šta vi možete naučiti iz toga - <http://mojafirma.rs> (09. 11. 2016)

7 Podrobnejšie o dejinách tejto siete a jej súčasnej pozícii: Myspace History: A Timeline OF The Social Network's Biggest Moments - <http://www.huffingtonpost.com> (09. 11. 2016); „A Place for Friends“ A History of MySpace - <http://www.randomhistory.com> (09. 11. 2016); The History Of Social Networking - <http://www.digitaltrends.com> (09. 11. 2016)

Bdenie v česť svätého spravodlivého otca nášho Jána Kronštadtského, divotvorcu

Dňa 1.1.2017 sa v Nižnej Polianke uskutočnilo vspané bdenie v česť svätého Jána Kronštadtského, ktorého sviatok slávime 2. januára. Bdenie sa začalo o 20:30 v chráme Roždestva Presvätej Bohorodičky v Nižnej Polianke, kde ako duchovný otec pôsobí protojerej Peter Savčak. Aj napriek treskúcej zime sme sa nenechali odradiť a rozhodli sme posvätiť tento večer Bohu, pomodliť sa k svätému Jánovi, poprosiť o pomoc a požehnanie. Málokto pozná život svätého Jána, ale tí, ktorí ho poznajú, vedia, že to bol veľký divotvorca, modlitebník, ktorý nikdy nikomu neodmietol pomoc, uzdravoval tých, ktorí k nemu prichádzali, ale aj tých, ktorí mu len napísali telegram, kriesil mŕtvych,

každý deň slúžil svätú liturgiu, z ktorej čerpal duchovné sily, aby ich potom mohol rozdávať iným. Denne prichádzal do styku s tisícmi ľuďmi, no aj napriek tomu sa vyznačoval askézou, pôstom, bdením, prozorlivosťou, ale hlavne láskou a pokorou, ktoré zapalovali duše iných. Na jeho liturgiách boli prítomné desiatky tisíc ľudí, ktorí sa kajali a pričašovali. Preto sme sa rozhodli spraviť na jeho česť bdenie, začali sme večernou, po ktorej nasledovala utreňa, akafist, modlitby k Pričašeniu a zakončilo sa to liturgiou. Boli tam prítomní traja duchovní a veriaci zaplnili skoro celý chrám, čo nás veľmi prekvapilo. Cítili sme veľkú blahodať, ktorú nám určite poslal otec Ján. Sme veľmi radi, že sa to uskutočnilo a určite sa budeme snažiť, aby to nebolo poslednýkrát, a takto oslávili Boha a Jeho svätých.

veriaci zo Svidníka

Sánkovačka v Humennom

Mikuláš v Humennom

Koledovanie v Humennom

**POLOMNIČESTVA
PO SVJATYCH MISTACH**
mitr. prot. Mgr. Michal Rošič
komenského 2661/11, Snina 06901

Pôstna pozvánka

*Drahí veriaci bratia a sestry!
Srdečne vás pozývame na tradičné
týždenné pôstne obdobie v modlitbe, pôste,
rozjímaní a pokání na svätom mieste
v Počajevskej Lavre a jej okolí.*

**Túto púť hodláme uskutočniť v dňoch od:
20.03.2017 (pondelok) do 25.03.2017 (sobota).**

CENA PÚTE JE 114€

V cene je zahrnutá:
- cesta autobusom
- nocľah
- úrazové a zdravotné
poistenie

*uvedená cena je bez stravy,
stravovať sa bude každý sám
v monastierskych bufetoch*

*Informácie o púti a prihlášky vám poskytnú:
mitr. prot. Mgr. Michal Rošič
tel.: 0907 416 999*

*mail.: rosic.m@centrum.sk
Číslo účtu: SK53090000000046238818*

*Mgr. Ján Pajkoš
tel.: 0908 023 892*
*Matuš Rošič
tel.: 0918 305 415*

si Vás dovoľujú pozvať na

VII. ROČNÍK MLÁDEŽNÍCKEHO PESU,

ktorý sa uskutoční
10. februára 2017
so začiatkom o 18. 00 hod.
v penzióne ASTON v Humennom.

Cena lístka: 20 €

O zábavu sa postará
DJ Gabrielo.

Tešíme sa na Vašu účasť.

Blížšie informácie:

prot. Peter Humeník (predaj lístkov) - 0903 032 530

Jozeфина Polakovčová (prezident BPM na Slovensku) - 0911 567 678

Michaela Surgentová (vedúca BPM v Humennom) - 0902 604 806

